

3. Orzeczenia i postanowienia wydane w trybie nadzoru nie podlegają zaskarżeniu.

§ 17. Rzecznik dyscypliny budżetowej przy Głównej Komisji Orzekającej sprawuje nadzór nad działalnością rzeczników dyscypliny budżetowej przy komisjach orzekających w pierwszej instancji.

§ 18. W postępowaniu przed organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej stosuje się odpowiednio art. 5—9, art. 10 § 1 pkt 1—4, 5, 7, 9, art. 18, art. 21 § 1, 2, 4, art. 26 § 1 i 3, art. 29—32, 34, 39, 44, 46—51, art. 52 § 1, art. 53—55, 57 i 58, art. 59 § 1, art. 60, art. 63 § 1, art. 77 § 2, art. 78, 79, 81—83, art. 84 § 1 i 2, art. 85, 87, 88, art. 91 § 2, art. 93 § 1, art. 119—125, art. 126 § 1, art. 127, 128, 130—135 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 151 i Nr 72, poz. 422 oraz z 1991 r. Nr 32, poz. 131).

§ 19. W sprawach wynagrodzeń za udział w rozprawach organów orzekających stosuje się odpowiednio przepisy

dotyczące zasad wynagradzania przewodniczącego i członków zespołu orzekającego oraz protokolanta za udział w posiedzeniach kolegiów do spraw wykroczeń; rzecznikowi dyscypliny budżetowej przysługuje wynagrodzenie w wysokości przewidzianej dla członka zespołu orzekającego.

§ 20. 1. Do czasu powołania komisji orzekających na podstawie niniejszego rozporządzenia działają komisje powołane na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Postępowanie w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej, toczące się na podstawie dotychczasowych przepisów, podlega umorzeniu, jeżeli Prawo budżetowe nie przewiduje odpowiedzialności za takie naruszenie. Prawomocne orzeczenia o karze podlegają wykonaniu.

§ 21. Do czasu wydania odrębnej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych i utworzenia przy nich komisji orzekających, zadania tych komisji wykonują komisje orzekające powołane przy wojewodach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1991 r.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 27 czerwca 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu zaliczania okresów działalności kombatanckiej i okresów działalności równorzędnej z działalnością kombatancką do okresów zatrudnienia.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaliczanie okresów, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 2, 3 i 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75), do okresów zatrudnienia, od których zależy przyznanie lub wysokość świadczeń pracowniczych, następuje na wniosek pracownika ubiegającego się o te świadczenia.

2. Przy składaniu wniosku należy dołączyć dokumenty stwierdzające przyznanie uprawnień kombatanckich.

2. W razie gdy pracownik w czasie działalności kombatanckiej wykonywał równocześnie zatrudnienie, to okres tej działalności zalicza się do okresu zatrudnienia warunkującego nabycie świadczeń pracowniczych, jeżeli przy ustalaniu prawa do tych świadczeń nie został zaliczony okres tego zatrudnienia.

§ 3. Warunki przyznawania świadczeń pracowniczych z tytułu zaliczania okresów działalności kombatanckiej oraz ich wysokość określają przepisy o wynagradzaniu, obowiązujące w zakładzie pracy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy ustalaniu świadczeń pracowniczych poczynając od dnia 1 stycznia 1991 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

264

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 czerwca 1991 r.

w sprawie taksy za czynności komorników.

Na podstawie art. 772 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. 1. Komornik pobiera za dokonywane przezeń czynności opłaty, ryczałt kancelaryjny na pokrycie kosztów prowadzenia biura oraz należności na pokrycie wydatków.

2. Ilekroć przepisy rozporządzenia przewidują obliczanie opłat lub ryczałtu kancelaryjnego od przeciętnego wynagrodzenia, przez wynagrodzenie to rozumie się przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce społecznej za

ubiegły rok, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Monitorze Polskim.

§ 3. 1. Zwolnienie od kosztów sądowych przez sąd lub z mocy ustawy obejmuje także zwolnienie od obowiązku uiszczania opłat, ryczałtu kancelaryjnego i należności na pokrycie wydatków.

2. Skarb Państwa, gminy i związki gmin oraz instytucje państwowe i organizacje społeczne, zwolnione od obowiązku uiszczania opłat sądowych, uiszczają 40% opłat, których wysokość odpowiada wynagrodzeniu prowizyjnemu komornika, określonego w odrębnych przepisach, oraz ryczałt kancelaryjny i należności na pokrycie wydatków.

§ 4. 1. Strona, która wnosi o podjęcie czynności, obowiązana jest wpłacić komornikowi zaliczkę na pokrycie opłaty, ryczałtu kancelaryjnego i wydatków związanych z tą czynnością.

2. Skarb Państwa, gminy i związki gmin oraz instytucje państwowe i organizacje społeczne, o których mowa w § 3 ust. 2, nie wpłacają zaliczki na pokrycie części opłat, które obowiązane są uiszczać.

3. Nie pobiera się zaliczki, jeżeli wszczęcie egzekucji następuje z urzędu na żądanie sądu.

§ 5. 1. Komornik nie podejmuje czynności, dopóki strona zobowiązana do uiszczenia zaliczki nie wpłaci tej zaliczki.

2. W razie nieuiszczenia zaliczki, komornik wezwie stronę do jej wpłacenia w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

3. Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 6. 1. Opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie uiszczone przez wierzyciela, na którego rzecz prowadzona jest egzekucja, komornik pobiera od dłużnika.

2. Opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie pobrane od dłużnika, komornik wyegzekwuje od wierzyciela, chyba że był on wolny od obowiązku ich uiszczenia. W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie wierzyciela do uiszczenia tych należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to, po jego uprawomocnieniu się, podlega wykonaniu w drodze egzekucji, bez zaopatrywania go w klauzulę wykonalności (art. 770).

3. Jeżeli wierzyciel, zwolniony od obowiązku uiszczenia opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków, nabył na licytacji mienie dłużnika, zaliczając na cenę nabycia swoją wierzytelność (art. 876 i 968), albo przejął na własność mienie dłużnika nie sprzedane na licytacji (art. 875, 877, 984), opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie pobrane od dłużnika, komornik wyegzekwuje od tego wierzyciela. W tym celu komornik postąpi według przepisu ust. 2.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w razie prowadzonej z urzędu na żądanie sądu egzekucji opłaty zasądzonej na rzecz adwokata lub zespołu adwokackiego od skazanego, któremu wyznaczono obrońcę z urzędu.

§ 7. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się koszty egzekucji świadczeń zaległych pokrywa się po zaspokojeniu świadczeń bieżących i kosztów ich egzekucji.

§ 8. Za czynność dokonaną w toku egzekucji prowadzonej przeciwko kilku dłużnikom solidarnym lub na rzecz kilku wierzycieli solidarnych albo w toku egzekucji świadczenia niepodzielnego pobiera się jedną opłatę i jeden ryczałt kancelaryjny.

§ 9. Jeżeli wierzyciel przyłączy się do toczącej się egzekucji, nie pobiera się od niego opłaty za czynności dokonane przed przyłączeniem się.

§ 10. Końcówki opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków zaokrągla się wzwyż do pełnych 100 zł.

Rozdział 2

Opłaty

§ 11. 1. Opłata jest stosunkowa lub stała.

2. Jeżeli rozporządzenie nie stanowi inaczej, wysokość opłaty stosunkowej zależna jest od wartości egzekwowanego roszczenia.

§ 12. 1. Do wartości egzekwowanego roszczenia wlicza się odsetki, koszty i inne należności podlegające egzekucji wraz ze świadczeniem głównym. Nie wlicza się jednak kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego i kosztów zastępstwa przez adwokata w tym postępowaniu.

2. Przy oznaczaniu wartości egzekwowanego roszczenia każde rozpoczęte 100 zł liczy się za pełne.

§ 13. 1. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość egzekwowanego roszczenia stanowi suma świadczeń za jeden rok oraz sumy świadczeń zaległych.

2. Jeżeli przedmiotem egzekucji są świadczenia za okres krótszy niż rok, wartość roszczeń stanowi suma świadczeń za cały czas ich trwania.

§ 14. Jeżeli prowadzona jest egzekucja alimentów zasądzonych w stosunku ułamkowym lub procentowym i nie można ustalić wartości egzekwowanego roszczenia w sposób określony w § 12, to wartość tego roszczenia należy ustalić tymczasowo na podstawie dolnej granicy świadczenia określonego w tytule wykonawczym, a w razie braku oznaczenia dolnej granicy — na podstawie pierwszej potrąconej raty. Ostateczną wartość roszczenia ustala się po upływie każdego roku od potrącenia pierwszej raty.

§ 15. 1. Cała opłata stosunkowa wynosi 12% wartości egzekwowanego roszczenia.

2. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 2% ani więcej niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia.

3. W sprawach o świadczenia powtarzające się opłata nie może być wyższa od przeciętnego wynagrodzenia.

§ 16. 1. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

- 1) za dokonanie sprzedaży ruchomości lub prawa majątkowego (art. 865, 866, 867 i 908),
- 2) w razie przejęcia przez wierzyciela ruchomości na własność (art. 875 i 877).

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 oblicza się od ceny sprzedaży lub ceny przejęcia ruchomości.

3. Opłatę przewidzianą w ust. 1 pobiera się, choćby sprzedaż nie doszła do skutku z powodu nieuiszczenia przez nabywcę ceny w przepisany terminie (art. 872).

§ 17. 1. Trzy czwarte opłaty stosunkowej pobiera się za zajęcie ruchomości oraz za zajęcie wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu (art. 845, 895 § 3 i art. 901).

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 komornik pobiera tylko jeden raz w sprawie, bez względu na ilość czynności i miejsce ich dokonania.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w razie zajęcia ruchomości, dokonanego nie wcześniej niż po roku od daty sprzedaży zajętych ruchomości, przejęcia przez wierzyciela ruchomości na własność lub umorzenia postępowania (art. 875 i 877).

§ 18. 1. Dwie trzecie opłaty stosunkowej pobiera się za zajęcie wynagrodzenia za pracę lub innych wierzytelności albo innych praw majątkowych nie związanych z posiadaniem dokumentu.

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 pobiera się, jeżeli nastąpiło choćby częściowe uiszczenie zajętej wierzytelności, złożenie przez dłużnika tej wierzytelności oświadczenia stwierdzającego jej istnienie lub zaspokojenie roszczenia wierzyciela wraz z kosztami egzekucyjnymi przed złożeniem oświadczenia dłużnika zajętej wierzytelności.

3. Nie pobiera się opłaty, jeżeli po rozwiązaniu stosunku pracy zajęcie wynagrodzenia w nowym zakładzie pracy nastąpiło w wyniku przesłania temu zakładowi przez zakład dotychczasowy zawiadomienia komornika i innych dokumentów dotyczących zajęcia wynagrodzenia (art. 884).

§ 19. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się za dokonanie sprzedaży nieruchomości. Jeżeli jednak sprzedaż nieruchomości nastąpi w drodze wykonania prawa pierwokupu (art. 944), jak też w razie przejęcia nieruchomości (art. 982 i 984), pobiera się trzecią część opłaty stosunkowej. Opłatę tę oblicza się od ceny sprzedaży lub przejęcia nieruchomości.

§ 20. 1. Trzecią część opłaty stosunkowej pobiera się:

- 1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu, dokonane przez zaznaczenie w protokole pierwszego zajęcia (art. 851 i 901),
- 2) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 851),
- 3) za opis zajętego prawa (art. 911),
- 4) za sporządzenie planu podziału sumy uzyskanej w wyniku egzekucji z ruchomości, z wynagrodzenia za pracę, z innych wierzytelności i innych praw majątkowych (art. 1029 i 1033),
- 5) za zwolnienie się dłużnika z długu bezpośrednio do rąk wierzyciela na skutek czynności egzekucyjnych,
- 6) za dokonanie sprzedaży mienia na zlecenie syndyka masy upadłości; opłatę tę oblicza się od sumy uzyskanej ze sprzedaży.

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 pkt 4 oblicza się od sumy ulegającej podziałowi.

§ 21. Czwartą część opłaty stosunkowej pobiera się za:

- 1) wezwanie do zapłaty długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 923),

- 2) dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości,
- 3) dokonanie dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości (art. 951).

§ 22. Opłata stała:

- 1) za odebranie dłużnikowi ruchomości i przekazanie ich do sprzedaży komisowej (art. 866) albo w celu złożenia ich poza miejsce, w którym się znajdują,
- 2) za odebranie dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi lub na przechowanie (art. 888, 904, 1041 i 1042),
- 3) za udział w usunięciu oporu (art. 1051 § 3), za wykonanie nakazu w sprawie osadzenia dłużnika w zakładzie karnym (art. 1057) oraz za dokonanie czynności w asyście Policji (art. 765 § 1)

wynosi 25% przeciętnego wynagrodzenia.

§ 23. 1. Opłata stała:

- 1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości i usunięcie z niej ruchomości (co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatę pobiera się od każdej izby składającej się na pomieszczenia przedsiębiorstwa),
- 2) za wprowadzenie zarządcy w zarząd nieruchomości lub przedsiębiorstwa oraz za wprowadzenie dozorczy w dozor nieruchomości,
- 3) za opróżnienie lokalu (opłatę pobiera się od każdej izby)

wynosi 20% przeciętnego wynagrodzenia.

2. Przy opróżnieniu lokali mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń pobocznych, takich jak: przedpokoje, alkowy, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie.

3. Przy opróżnieniu pomieszczeń gospodarczych (garażu, stajni) pobiera się opłatę za każde pomieszczenie jak za izbę.

4. Jeżeli opróżnienie lokalu lub pomieszczenia połączone jest z opisem usuwanych rzeczy, opłatę zwiększa się o 100%.

§ 24. Za wykonanie orzeczenia w sprawie odebrania osoby pobiera się opłatę stałą w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia.

§ 25. Za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku pobiera się opłatę stałą w wysokości 10% przeciętnego wynagrodzenia za każdą rozpoczętą godzinę.

§ 26. Za wprowadzenie wierzyciela w posiadanie w wypadkach nie wymienionych w § 23 pobiera się opłatę stałą w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, a w razie podjęcia egzekucji na skutek dalszych naruszeń posiadania (art. 817), opłatę zwiększa się każdorazowo o 100%.

§ 27. Za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci, bez dokonywania równocześnie spisu, pobiera się opłatę stałą w wysokości 2% przeciętnego wynagrodzenia od każdej opieczętowanej izby lub innego pomieszczenia.

§ 28. Jeżeli w następstwie bezskuteczności egzekucji komornik wydał postanowienie o umorzeniu postępowania, a uprzednio nie pobrał żadnych opłat, pobiera się opłatę stałą w wysokości 1,5% przeciętnego wynagrodzenia, bez względu na ilość dokonanych czynności.

§ 29. Za dokonanie czynności nie objętej przepisami § 16—28 pobiera się opłatę stałą w wysokości 5% przeciętnego wynagrodzenia za każdą rozpoczętą godzinę.

Rozdział 3

Ryczałt kancelaryjny

§ 30. 1. Ryczałt kancelaryjny wynosi:

- 1) w sprawach o roszczenia pieniężne — 12% wartości egzekwowanego roszczenia, lecz nie mniej niż 2% i nie więcej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia, jednakże w razie bezskuteczności egzekucji — tylko połowę tak obliczonej kwoty (art. 824 § 1),
- 2) za wszczęcie egzekucji roszczeń niepieniężnych — kwotę równą wysokości opłat stałych należnych za tę czynność,
- 3) za nadzór nad przebiegiem egzekucji prowadzonej w trybie art. 881 § 3 pkt 1 — 4% sum przekazanych wierzycielowi,
- 4) za dokonanie sprzedaży mienia na zlecenie syndyka masy upadłości — jedną szóstą opłaty stosunkowej obliczonej od sumy uzyskanej ze sprzedaży,
- 5) za każde przeprowadzenie dochodzenia, jeżeli w jego wyniku komornik dokonał zajęcia mienia dłużnika — 1% przeciętnego wynagrodzenia,
- 6) za dokonanie ponownego zajęcia — 50% ryczałtu przewidzianego w pkt 1, raz w roku,
- 7) za sporządzenie wniosku o wyjawienie majątku — 0,5% przeciętnego wynagrodzenia,
- 8) za sporządzenie odpisów, wypisów, zaświadczeń i innych pism wydawanych na podstawie akt na żądanie zainteresowanych osób, jeżeli nie stanowią one formy zawiadomienia o czynności — 0,5% przeciętnego wynagrodzenia za każdą rozpoczętą stronicę wydanego dokumentu; ryczałt ten uiszcza zainteresowana osoba.

2. Ryczałt wymieniony w ust. 1 pkt 1 pobiera się po dokonaniu pierwszej czynności egzekucyjnej.

§ 31. Od każdej kwoty wyegzekwowanej przez komornika pobiera się ryczałt kancelaryjny wynoszący:

- 1) w sprawach o świadczenia powtarzające się — 7% kwoty wyegzekwowanej,
- 2) w pozostałych sprawach — 10% kwoty wyegzekwowanej.

§ 32. Jeżeli czynność została dokonana w dniu ustawowo wolnym od pracy lub w porze nocnej (art. 810), ryczałt kancelaryjny zwiększa się o 100%.

§ 33. Nie pobiera się ryczałtu za sporządzenie zawiadomienia o pozostawieniu wniosku lub jakiegokolwiek pisma bez biegu oraz od wezwań o uiszczenie opłaty, ryczałtu kancelaryjnego lub należności na pokrycie wydatków albo zaliczki.

Rozdział 4

Należności na pokrycie wydatków

§ 34. 1. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych w wysokości rzeczywiście poniesionej, takich jak wydatki na: opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia dokonywane przez organy sądowe i inne, należności biegłych, koszty ogłoszeń w pismach, koszty przeniesienia, przechowywania i ubezpieczenia ruchomości, należności osób przywołanych do udziału w dokonaniu czynności.

2. Za doręczenia dokonane zamiast organów doręczających komornik pobiera z tytułu zwrotu wydatków kwotę w wysokości opłaty pocztowej za list polecony najniższej wagi za poświadczaniem odbioru.

3. W razie dokonania czynności poza miejscowością będącą siedzibą biura, komornikowi przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdu według zasad określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

4. Za czynności dokonywane w miejscowości, w której znajduje się biuro komornika, komornik pobiera w każdej sprawie z tytułu zwrotu kosztów przejazdu równoważność ceny biletów środków komunikacji miejskiej od miejsca położenia biura do miejsca czynności i z powrotem według taryfy normalnej obowiązującej w danej miejscowości; jeżeli jednak komornik korzysta z własnego środka lokomocji, pobiera z tytułu zwrotu kosztów przejazdu kwotę obliczoną na podstawie § 36.

§ 35. 1. Jeżeli w czasie jednej podróży służbowej komornik wykonuje czynności w kilku sprawach, przysługują mu diety oraz zwrot kosztów przejazdu jak za jedną sprawę.

2. Należności z tytułu diet i zwrotu kosztów przejazdu pozostającego w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach w jednej miejscowości dzieli się w równych częściach pomiędzy poszczególne sprawy, a w różnych miejscowościach — dzieli się w stosunku do odległości tych miejscowości od siedziby komornika.

§ 36. 1. Jeżeli komornik odbywa podróż własnym środkiem lokomocji, pobiera z tytułu zwrotu kosztów przejazdu i diet ryczałt obliczony:

- 1) dla samochodu — według ceny jednej czwartej litra benzyny wysokooktanowej,
 - 2) dla motocykla — według ceny jednej dziesiątej litra benzyny wysokooktanowej,
 - 3) dla motoroweru — według ceny jednej piętnastej litra benzyny wysokooktanowej
- za kilometr drogi, licząc od miejsca położenia biura do miejsca czynności i z powrotem.

2. Ryczałt przewidziany w ust. 1 komornik pobiera w każdej sprawie. Jeżeli jednak komornik w czasie jednej podróży dokonuje u jednego dłużnika czynności na rzecz kilku wierzycieli, pobiera ryczałt za jeden przejazd.

§ 37. Za przewiezienie własnym środkiem lokomocji ruchomości komornik pobiera z tytułu zwrotu kosztów przewozu ryczałt w wysokości 5% przeciętnego wynagrodzenia w każdej sprawie. Ryczałtu tego komornik nie pobiera, jeżeli przewozi biżuterię lub przedmioty mniejszych rozmiarów, takie jak np. zegarek i aparat fotograficzny.

Rozdział 5

Opłaty, ryczałty kancelaryjne i należności na pokrycie wydatków w sprawach egzekucyjnych wszczętych na polecenie sądu lub prokuratora

§ 38. W sprawach egzekucji grzywien, kar pieniężnych i kosztów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1—4 z następującymi zmianami:

- 1) nie pobiera się zaliczki na pokrycie ryczałtu kancelaryjnego oraz wydatków,

- 2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku lub nastąpiło przejęcie zajętych rzeczy na własność Skarbu Państwa — Skarb Państwa uiszcza komornikowi należne mu opłaty, ryczałt kancelaryjny i należności na pokrycie wydatków według zasad ogólnych, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 39. Do ryczałtu kancelaryjnego i należności na pokrycie wydatków pobieranych po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz do opłat pobieranych po dniu 30 listopada 1991 r. stosuje się przepisy tego roz-

porządzenia, choćby już przed tym dniem pobrane były zaliczki.

§ 40. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1981 r. w sprawie taksy za czynności komorników (Dz. U. Nr 7, poz. 31, z 1983 r. Nr 19, poz. 85, z 1988 r. Nr 30, poz. 213 oraz z 1989 r. Nr 50, poz. 300 i Nr 61, poz. 369), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy rozdziału 2 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc do dnia 30 listopada 1991 r.

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów rozdziału 2, które wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1991 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*

265

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 26 czerwca 1991 r.

w sprawie wykładni art. 25 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, A. Filcek, H. Groszyk (sprawozdawca), M. Łabor-Soroka (sprawozdawca), W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska, A. Zoll*

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 1991 r. w trybie art. 11^a ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436, z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 25 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 ze zm.) przez rozstrzygnięcie:

- czy emeryci, renciści (i ich małżonkowie), którzy zakończyli czynną pracę zawodową w urzędach państwowych stopnia podstawowego przed dniem 27 maja 1990 r. zachowali prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy kolejami albo autobusami Państwowej Komunikacji Samochodowej po wejściu w życie ustawy

z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253),

ustalił:

pracownicy urzędów byłych terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, których stosunek pracy w wymienionych urzędach ustał przed dniem 27 maja 1990 r. w związku z przejściem na emeryturę lub rentę, oraz ich współmałżonkowie zachowują na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182 oraz z 1990 r. Nr 20, poz. 121 i Nr 51, poz. 300) prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy kolejami oraz autobusami Państwowej Komunikacji Samochodowej także po wejściu w życie ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253).

Przewodniczący: *M. Tyczka*
prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, A. Filcek, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska, A. Zoll*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.